

11. Hodinka viery doma

Posledná večera pokračuje vo sv. omši

Hlavná myšlienka – cieľ

Ježiš slávil poslednú večeru pred svojou smrťou, aby keď my budeme opakovať túto hostinu, sme spoznali jeho lásku a mysleli na neho. A aby sme tento chlieb jedli spolu a stávali sa navzájom a spolu s Ním jedným spoločenstvom.

Vstup do témy

Prežehnáme sa a ako úvodnú modlitbu si môžeme zaspievať Ježiš žije (ak vieme), alebo sa text pomodlíme. (text je na konci Hodinky; text s ukážkou je aj na: <http://www.spevnik.saleziani.sk/song/show?songId=413>)

Pokračujeme vo vysvetľovaní udalostí Veľkej noci a jej odkaze pre nás, veľkými písmenami zdôrazňujeme duchovný význam týchto slov:

Hovorili sme o Poslednej večeri na Zelený štvrtok. Vieme, že nám Pán Ježiš zanechal Seba (svoje Telo a krv) v podobe chleba a vína, aby nás posilňoval. Takže pri sv. prijímaní prijímame Telo a Krv Kristovu pod spôsobom chleba a vína. **Už to nie je obyčajný chlieb, ale premenený – je to pravé Telo a Krv Pána Ježiša.**

- Voláme ho aj Eucharistia – pamätáš, čo to znamená? (7. Hodinka) Keď prijímame Eucharistiu, Telo Pána Ježiša nevidím, lebo **pri premenení sa mení duchovná podstata – pred premenením slúži chlieb a víno nášmu telu, po premenení je duchovným pokrmom a nápojom pre našu dušu.**

Ale nie všetko, čo Ježiš urobil pri Poslednej večeri, pochopili jeho učeníci hneď. Porozumeli tomu, až keď po Jeho smrti na kríži (Veľký piatok) sa im na tretí deň (1. deň po sobote = nedeľa) ukázal živý.

Zažili ho živého, úplne blízko, hoci predtým zomrel na kríži. Odvety vedeli: **Ježiš nie je mŕtvy. On žije!** Nemusíme byť smutní, že sme ho stratili. Pretože je pri nás novým spôsobom.

A potom si všetko, čo s Ježišom zažili, začali na Jeho pamiatku pripomínať a opakovať to práve v nedeľu. Tiež pochopili, že Ježiš chce, aby to robili spolu ako spoločenstvo učeníkov, a tak začali tomu hovoriť **communio** (číta sa komúnio a zn. spoločenstvo aj

prijímanie). Čiže prijímame Ježiša, aby sme boli Jeho spoločenstvom a prijímame ho v spoločenstve učeníkov – v Cirkvi.

Odvtedy **v nedeľu oslavujú kresťania na celom svete život a zmŕtvychvstanie Ježiša v spoločenstve učeníkov**, pri spoločnej bohoslužbe. My, kresťania, máme nedeľu, aby sme sa starali o spoločenstvo s Pánom Ježišom a s ľuďmi v rodine i vo farnosti.

Možno tomu porozumieť lepšie, keď si vypočuješ nasledujúci príbeh:

V jednej rodine piekla stará mama vždy vianočné pečivo. Ale zostarla a je dosť chorá, preto mala ísť pred Vianocami do nemocnice. Necítila sa dobre a obávala sa, že už sa nikdy nevráti domov. Nenechala to ale tak, a predtým ešte upiekla čo najviac vianočných koláčikov, ktoré boli tak obľúbené u každého v rodine. Rada by urobila všetkým radosť, aj keď sa už sama na tom možno nezúčastní. Potom šla do nemocnice a bola operovaná. Operáciu ale neprežila a zomrela ešte pred Vianocami.

Všetci boli veľmi smutní, že stratili svoju milú starú mamu. Keď však na Vianoce jedli koláčiky od nej, priamo cítili lásku nebohej. Jedli ich celkom pomaly a úctivo, a pritom mysleli na ňu: pretože toto pečivo bolo pamiatkou, ktorú im zanechala ich babička.

Aj Pán Ježiš nám zanechal znaky lásky na pamiatku.

Zaujímavé stretnutie so živým - zmŕtvychvstalým Ježišom po jeho smrti zažili dvaja „emauzskí“ učeníci:

Počúvame Božie slovo

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali.

Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho.

(Lk 24,13-16.28-31a)

Čo nám chce tým Boh povedať?

Aj toto stretnutie sa udialo v 1. deň po sobote, teda v tú nedeľu večer, ktorú voláme Veľkonočná. (V kostole čítame tento úryvok na Veľkonočnú nedeľu pri večernej sv. omši.) Zopakujme si to krátko:

- O čom sa rozprávali cestou? (o Ježišovej smrti, ukrižovaní...)
- Najprv nespoznali Ježiša. Prečo? (mali zastreté oči smútkom...)
- Sme niekedy aj my slepí voči Ježišovi a jeho posolstvu?
- Kedy spoznali Ježiša? (pri lámaní chleba)
- Lámanie chleba znamená, že Ježiš robil to, čo pri Poslednej večeri: Čo povedal nad chlebom? (Toto je moje telo...) A čo nad vínom? (Toto je moja krv...) Potom lámal chlieb a dával učeníkom. Preto, keď učenici začali po Ježišovi opakovať, čo im prikázal (Toto robte na moju pamiatku...), začali to najprv nazývať *lámanie chleba*, potom *Eucharistia* a dnes je to *svätá omša*.

Aj dnes pri svätej omši kňaz opakuje Ježišove slová nad chlebom a nad vínom, potom rozlomí na oltári premenenú hostiu a dáva každému, kto chce prijať Ježiša pod spôsobom chleba a chce sa podobať Ježišovi v tom, aký bol k druhým ľuďom.

Ježiš chce, aby sme Ho prijímali pod spôsobom chleba a stávali sa navzájom a spolu s Ním jedným spoločenstvom – Cirkvou.

Aby sme však mohli prijímať Telo Kristovo pod spôsobom chleba nielen prvýkrát, ale po celý život, musíme sa naučiť aj niekoľko praktických zásad a dobre si ich zapamätať:

☺ Čo si mám zapamätať

- **Kto prijíma v stave ťažkého hriechu, spácha hriech svätokrádeže.** K svätému prijímaniu môžem pristúpiť stále, ak nemám na duši ťažký hriech. **So všednými hriechmi môžem pristúpiť k svätému prijímaniu, ale mám ich oľutovať.**
- **Prijímať mám s čistým úmyslom;** to je vtedy, keď idem k svätému prijímaniu z lásky k Pánu Ježišovi a nie z ohľadu na ľudí.
- **Na sv. prijímanie sa pripravím tak, že zachovám Eucharistický pôst – hodinu pred svätým prijímaním nič nejem a nepijem** (môžem piť čistú vodu); **pred svätým prijímaním sa modlím prípravné modlitby, po svätom prijímaní ďakovné.**
- **Keď mi kňaz podáva svätú Hostiu, na slová: „Telo Kristovo!“ odpoviem: AMEN.**
- **K svätému prijímaniu sa pristupuje spravidla pri svätej omši, výnimočne aj mimo nej; za jeden deň môžem prijímať aj dvakrát, ale druhýkrát musím byť na celej sv. omši.**

Zapamätať si potrebujeme aj to, o čom sme sa už rozprávali:

- **Pri sv. prijímaní prijímame Telo a Krv Kristovu pod spôsobom chleba a vína.** Už to nie je obyčajný chlieb, ale premenený – je to **pravé Telo a Krv Pána Ježiša.**
- **Keď prijímam Eucharistiu, Telo Pána Ježiša nevidím, lebo pri premenení sa mení duchovná podstata – pred premenením slúži chlieb a víno nášmu telu, po premenení je duchovným pokrmom a nápojom pre našu dušu.**
- **Ježiš slávil poslednú večeru pred svojou smrťou, aby sme si ňou spomínali na Jeho život a obeť. Chcel, aby sme vždy, keď to budeme opakovať a prijímať Ho pod spôsobom chleba, stávali sa navzájom a spolu s Ním jedným spoločenstvom – Cirkvou.**
- **Nedeľa je sviatočný deň kresťanov, pretože v nedeľu prešiel Ježiš zo smrti do života.** Nedeľa je deň, počas ktorého kresťania, Ježišovi priatelia, oslavujú spoločenstvo s Bohom a medzi sebou.

Rozhovor uzavrieme modlitbou:

☪ Čo chceme my povedať Bohu – modlitba

Ježišu, ty si sa podelil o chlieb s tvojimi priateľmi a delíš sa aj s nami. Sám si sa nám dal. Ostaň nám nablízku, aby sme mali skutočnú radosť, aby sme niekoho nakazili radosťou, niekoho obdarovali úsmevom, podľa ktorého poznajú, že sme milovaní Bohom. Amen.

Ježiš žije...

R: Ježiš žije, Ježiš žije,
všetci ľudia nech to vedia, Ježiš žije.
Ježiš žije, Ježiš žije,
všetci ľudia nech to vedia, Ježiš žije.

1. Všetci z mŕtvych vstaneme, všetci z mŕtvych vstaneme, všetci z mŕtvych vstaneme jak on, aleluja, bratia. Vtedy, až sa skončí čas, Ježiš Kristus príde zas a my všetci z mŕtvych vstaneme jak on.
2. A on s nami zostane (3x), náš Pán, aleluja, bratia, nech sa každý pridá k nám, nikto nemusí byť sám, Ježiš s nami zostane, jak sľúbil nám.